

COMMISSION SPECIALE
RELATIVE AU TRAITEMENT
D'ABUS SEXUELS ET DE FAITS
DE PEDOPHILIE DANS UNE
RELATION D'AUTORITE, EN
PARTICULIER AU SEIN DE
L'ÉGLISE

du

LUNDI 17 JANVIER 2011

Soir

BIJZONDERE COMMISSIE
BETREFFENDE DE
BEHANDELING VAN SEKSUEEL
MISBRUIK EN FEITEN VAN
PEDOFILIE BINNEN EEN
GEZAGSRELATIE,
INZONDERHEID BINNEN DE KERK

van

MAANDAG 17 JANUARI 2011

Avond

La séance est ouverte à 21.40 heures et présidée par Mme Karine Lalieux.

De vergadering wordt geopend om 21.40 uur en voorgezeten door mevrouw Karine Lalieux.

Audition de M. Paul Van Thielen, directeur général de la police judiciaire fédérale Bruxelles

Hoorzitting met de heer Paul Van Thielen, directeur-generaal van de federale gerechtelijke politie

La **présidente**: Monsieur Van Thielen, nous avons déjà eu droit à un exposé général sur la manière de fonctionner. À moins que vous ne souhaitiez encore ajouter quelque chose, je propose de passer directement aux questions des parlementaires.

Paul Van Thielen: Ik wil graag drie kleine punten toevoegen.

Ten eerste, ik zit veeleer op de golflengte van Glenn Audenaert dan op de golflengte van Eric Jacobs, wat betreft het specialisme. Er is wat discussie over de vraag of alle pedofiliedossiers echt door specialisten moeten worden onderzocht. Ik denk dat een onderscheid gemaakt moet worden naargelang het verhoor van het slachtoffer. Als het slachtoffer een kind is, vereist dat het specialisme van de techniek van het kinderverhoor. Daarbij moeten wij zorgen dat de mensen genoeg ervaring hebben om goed professioneel dat verhoor af te nemen.

Of het onderzoek echt door specialisten moet gebeuren? Dat heeft ongetwijfeld voordelen. Wij moeten echter ook rekening houden met de

realiteit der dingen. Elk domein heeft zijn redenen om prioritair geacht te worden. Daar kunnen niet altijd specialisten tegenover gezet worden, want dan wordt heel de organisatie echt gecloisonneerd, en dat is zeker niet de bedoeling.

Ten tweede, de ANG, de fameuze algemene nationale gegevensbank, is een element van *pull* en niet van *push*. Daarmee bedoel ik dat het eigenlijk een bibliotheek is, een databank die consulteerbaar is, maar zij moet wel geconsulteerd worden. ANG is niet actief; in die zin dat het u gegevens aanreikt. Bijvoorbeeld, het feit dat een veroordeelde kindermisbruiker van woonplaats verandert, brengt niet *d'office* het signaal mee naar de wijkagent van de plaats waar hij gaat wonen. Die wijkagent moet dat ontdekken doordat hij zijn nieuwe inwoners screent en consulteert op ANG, waarna hij dat zal ontdekken. ANG is dus een latente bibliotheek die geraadpleegd kan worden.

Ten derde, ik denk dat de opvolging van veroordeelden inderdaad in grote mate nog een braakliggend terrein is. Daar zijn er nog veel mogelijkheden tot verbetering, zeker ten aanzien van de seksueel delinquenten, omdat daar toch het risico van recidive hoog ligt. Er is een richtlijn van het college in de maak over de strafuitvoering. Er komt een andere richtlijn over de opvolging van de voorwaarden van seksueel delinquenten. Die richtlijn is in de maak. Er bestaan *drafts* over, maar de richtlijn zelf is nog niet gerealiseerd. Daarstraks is er gesproken over de dossiers "te volgen dader", het oude systeem van in de vroegere rijkswacht.

Er moet wel iets gebeuren. Nu zijn er de

voorwaarden bij vrijlating, die in de databank worden gestoken en waarvan er een soort van passieve opvolging komt. Als men toevallig ontdekt dat die voorwaarden niet voldaan zijn of niet gerespecteerd worden, dan moet er een pv opgesteld worden en dan komt het mechanisme in werking. Er is niets actief naar de politie toe om dat te doen.

Er is nog een puntje over de uitwisseling met het buitenland. Er bestaat wel zoiets. Interpol heeft als mondiale organisatie de bekende groene hoeken. Er zijn rode hoeken; dat is voor mensen die aan te houden zijn, signalementen eigenlijk. Er zijn ook groene hoeken; dat zijn documenten, fiches, die mondiaal worden verstuurd, voor veroordeelde personen. Daarbij wordt er gezegd op te letten, omdat de antecedenten van die persoon zo veelvuldig zijn dat het interessant is om te weten dat die persoon bij u aanwezig is.

Dat is een systeem dat bestaat, maar dat ook slechts zeer uitzonderlijk wordt toegepast. Ik denk niet dat er daar meerdere tientallen Belgen in zitten. Het is echt uitzonderlijk, maar er is een mogelijkheid. Voor de echte topcriminelen die zijn vrijgekomen, is er ter zake een mogelijkheid om mondiaal iets uit te sturen, iedereen alert te maken en te vragen op te letten, omdat de betrokkene een risicopersoon is die op het grondgebied van dat land aanwezig is.

Sophie De Wit (N-VA): Ik wil even terugkomen op het opvolgen van de dader.

U zegt dat er nu niet zoveel gebeurt. Hoe zit het dan in de praktijk met de terbeschikkingstelling van de regering, wat toch ook een middel is?

Paul Van Thielen: Dat is inderdaad een mogelijkheid. Indien de rechter de terbeschikkingstelling in zijn vonnis verwerkt en deze blijft overeind in het arrest in beroep, indien er een beroep is, dan is dat een mogelijkheid.

Alleen moet ik eerlijk toegeven dat ik niet echt een goed zicht op de praktijk heb. Ik weet niet echt of dat ook in de praktijk een werkzaam iets is. Ik moet eerlijk zeggen dat ik daarover te weinig gegevens heb.

Het is een juridische mogelijkheid. Ten eerste, het is afhankelijk van de uitspraak van de rechter. Ten tweede, ik weet niet of het een sluitend systeem is. Daar heb ik eigenlijk te weinig zicht op.

Marie-Christine Marghem (MR): J'en profite pour vous demander qui on pourrait interroger

pour savoir si ce système fonctionne bien. Devons-nous nous adresser au ministre ou plutôt à l'administration pénitentiaire?

Paul Van Thielen: Ik denk, op het eerste gezicht, dat het eerder bij de minister te doen is omdat de penitentiaire instellingen, eens hij buiten de penitentiaire instelling sensu strictu is, niet meer bevoegd zijn. Ik denk dat het op ministerieel niveau is dat wij de bevraging zullen moeten doen.

Marie-Christine Marghem (MR): Par rapport à ma question de tout à l'heure concernant les circulaires, il y a en donc deux: GPI 58 de 2007 et PLP 10 de 2001.

Que prescrivent ces directives en matière d'assistance policière aux victimes, plus particulièrement à l'égard de certaines catégories de victimes vulnérables?

Paul Van Thielen: Ik kan eventueel de teksten achterlaten.

Het komt erop neer dat de GPI 58 eigenlijk de oude OOP 15 en 15ter – omzendbrieven van de minister van Binnenlandse Zaken over de slachtofferbejegening – verduidelijkt. Zij geven eigenlijk de verplichtingen op het gebied van slachtofferbejegening: informatieplicht en doorverwijzingsplicht naar hulpverlening als er een doorverwijzing moet gebeuren, goed kwalitatief onthaal. Er staan normen en verplichtingen in, voornamelijk voor de eerstelijns politie. De GPI 58 is eigenlijk een visietekst over het kwalitatief onthaal van slachtoffers van misdrijven met de taakstelling van de politie: tot waar reikt de slachtofferbejegening en waar begint de slachtofferhulp en de bruggen die gebouwd worden tussen slachtofferbejegening en slachtofferhulp.

De tekst van de PLP 10 heb ik niet bij. Ik kan u die uiteraard verstrekken. Die bevat de basisfunctionaliteiten van de lokale politie: onthaal, recherche, verkeerstoezicht, interventie, enzovoort. Het gaat dus om de verschillende basisfuncties van de lokale politie en er staan normen in voor elke categorie van functie. Zo moet er een vierentwintiguuronthaal zijn in elke zone, er moet minstens één interventiedienst zijn per zone, voor de recherche moet er minstens 7 % à 10 %, afhankelijk van het korps, capaciteit aan rechercheurs worden gegeven. Die normen staan vermeld in de omzendbrief PLP 10, een federale omzendbrief gericht aan de zones om te zeggen dat men eigenlijk een dotatie geeft en dat daar tegenoverstaat dat men bepaalde dingen wenst. In se komt het daarop neer. Ik zal u de

tekst bezorgen.

Marie-Christine Marghem (MR): Nous lirons donc ces textes. Mais, de votre point de vue, vous qui les connaissez, les prescriptions qui s'y trouvent en matière d'assistance policière aux victimes sont-elles respectées dans les commissariats?

En effet, vous venez de nous expliquer qu'il s'agit de l'assistance en première ligne et vous avez même fait la distinction entre l'assistance et l'aide, alors que dans cette problématique-ci, nous sommes particulièrement concernés par l'accueil des victimes vulnérables que sont les victimes d'abus sexuels.

Paul Van Thielen: Dat kan ik aanvullend misschien nog zeggen bij wat de vorige sprekers hebben geantwoord op uw vraag in verband met de kwaliteit van het onthaal. Ik denk dat het toch een sector is waarvoor wij de laatste tien, vijftien jaar veel inspanningen hebben gedaan, om te maken dat onze mensen met de nodige empathie en zorg voor het slachtoffer het onthaal uitvoeren.

U hebt de beschrijving gekregen. Het kan wel eens hectisch zijn en het kan wel eens een overrompeling zijn in het onthaal van een politiekantoor, zeker in een grote stad, maar wij hebben in de basisvorming en de voortgezette vorming onze mensen toch veel bijgebracht, in de zin van: stel u in de plaats van degene die voor de eerste keer in aanraking komt met de politie. Wat zou u verwachten? Uw houding moet er een zijn van grote openheid naar zijn verhaal, en van goede luisterbereidheid.

Daar hebben wij in de basisvorming veel accenten op gelegd. Dat is natuurlijk geen garantie. Het is een dagelijkse zorg om dat op peil te houden. Dat is met alles zo. Dat moet gecontroleerd worden.

Ik denk dat als wij het onthaal van vandaag vergelijken met tien, vijftien jaar geleden, wij toch wel mogen getuigen van vooruitgang op dat punt.

Carina Van Cauter (Open Vld): Met betrekking tot de opvolging van de voorwaarden die aan seksuele delinquenten worden opgelegd, het volgende. U zegt dat u daar maar zijdelings mee in aanraking komt en dan een proces-verbaal opstelt. Het is daadwerkelijk zo dat de opvolging van die voorwaarden gebeurt door justitieassistenten en dat de controle gebeurt door de parketten. Anderzijds stellen wij vast dat er ook een hoge mate van recidive bij seksuele delinquenten voorkomt.

Kunt u ons aanbevelen wat zou kunnen worden verbeterd met betrekking tot de opvolging en de controle van voorwaarden? Vindt u het een goede zaak dat de opvolging en de controle zich in twee verschillende handen bevinden? Denkt u dat de politie daar een actievere rol moet in spelen?

Paul Van Thielen: Om op uw laatste vraag te antwoorden: ik denk wel dat wij daar een taak kunnen hebben. Dat zal natuurlijk een taak zijn die in grote mate naar de lokale politie zal worden doorverwezen. Dan zal ongetwijfeld door de lokale politie worden gezegd: dat komt er nog eens bij. Een wijkagent heeft al zo veel en als wij dat nog eens verwachten van de wijkagent, dan wordt het wel zwaar.

Als wij het goed toepassen en toespitsen op de juiste categorie van mensen hoeft het niet zo heel uitgebreid te zijn. Er zijn wel mogelijkheden.

Het is aan de rechter en aan de strafuitvoeringsrechtbanken om de voorwaarden van voorlopige vrijlating te bepalen. Er zijn ook heel wat categorieën. In de voorhechtenis zijn er mogelijkheden. Bij de veroordeling onder voorwaarden zijn er mogelijkheden, bij de vrijlating onder voorwaarden. Het is nogal complex.

Ik denk oprecht dat er mogelijkheden zijn op dat punt om beter te werken dan vandaag. Dat is ongetwijfeld zo.

Het wil wel eens mis gaan met de transmissie van de gegevens in onze nationale databank. Dat is niet altijd picobello in orde. Het gebeurt dat wij zaken niet ontvangen en dat de voorwaarden niet worden opgenomen. Als wij iemand controleren, zien wij wel dat hij antecedenten heeft, maar wij zien niet welke voorwaarden er aan vasthangen. Dat gebeurt.

Carina Van Cauter (Open Vld): Wat jullie doen is eigenlijk toevallig controleren?

Paul Van Thielen: Eigenlijk wel. Op dit ogenblik kan ik niet getuigen van een sterk proactieve en actieve...

Carina Van Cauter (Open Vld): Er is geen overleg tussen justitieassistenten en de lokale politie?

Paul Van Thielen: Neen, eigenlijk niet. Ik denk dat daar beter kan gewerkt worden, absoluut, dat er mogelijkheden zijn.

Nog even opletten op het syndroom, bij wijze van

spreken, van onze pedofielen die hun straf volledig uitzitten zodat zij niet aan enige voorwaarde zijn gebonden. Dat is wel degelijk de realiteit, Peter De Waele heeft daarvan getuigd. Wij hebben mensen die eigenlijk liever nog twee, drie maanden zitten. Sowieso is men voor seksuele delinquenten toch wat moeilijker met de voorlopige vrijlating. Zij nemen er dan die paar maanden liever bij om volledig clean te zijn, bij wijze van spreken, op gebied van voorwaarden.

Misschien moeten wij het iets ruimer zien en zeggen dat zelfs voor zij die niet aan voorwaarden gebonden zijn, er een soort opvolging moet komen. Ik geloof niet zozeer in voorwaarden in de stijl van niet wonen in een straal van zoveel meter van een school, enzovoort. Wat is tweehonderd meter, wat is driehonderd meter? Of je nu een kilometer van de school woont of tweehonderd meter van een school... Dat kan misschien symbolisch voor het slachtoffer wel iets betekenen. Men kan moeilijk verdedigen dat hij in de buurt gaat wonen van zijn oud slachtoffer; zoiets kan ik mij wel inbeelden. Maar zo algemeen stellen van minstens vijfhonderd meter van een school, van een clubhuis of wat dan ook: daar geloof ik persoonlijk niet sterk in. Het is niet dat dat hem zal tegenhouden om terug actief te worden als hij echt wil recidiveren.

Het gaat meer om dingen te ontdekken, zoals daarstraks aangehaald, dat hij terug actief wordt in een bepaalde club; om dat te detecteren en iets te kunnen ondernemen. Als de voorwaarde is: nooit lid van een club, dan is het simpel; dan maakt men een proces-verbaal en dan zou in principe de rest van zijn straf moeten uitgezeten worden. Als dat niet in de voorwaarden zit, dan wordt het weer wel wat moeilijker. Dan stelt zich de vraag: wat vindt u dat wij mogen zeggen aan de voorzitter van die club bijvoorbeeld? Dat is eigenlijk de vraag naar u toe.

Als wij als goede wijkagenten ontdekken dat hij lid wordt van een jeugdclub, dan zie ik niet direct een wettelijke basis, een bevoegdheid, om die clubvoorzitter te informeren. Stel dat wij hem informeren, dan zal hij zich verplicht voelen om iets te ondernemen en hij zal waarschijnlijk gewag maken van het gesprek dat hij met ons gehad heeft. En dus zitten wij daar met een serieus risico van moeilijkheden. Dus dat doen wij op dit ogenblik gewoon niet, uiteraard, zou ik zeggen. Het is ook maar de vraag: doet men er goed aan of doet men er niet goed aan? Men zit op het scharnier van een aantal belangen.

De resocialisatie heeft haar redenen en

argumenten. Ook op dat punt moeten wij er rekening mee houden dat de persoon in kwestie nog mogelijkheden heeft om in de maatschappij te leven. Hem echt stigmatiseren en van alles uitsluiten, lijkt mij maatschappelijk evenmin haalbaar.

Welke informatie mag aan een niet-bevoegde persoon worden gegeven? Men kan er iets of wat omheen door iemand te bevragen. Aan iemand kan worden gevraagd of hij wist dat de betrokkene antecedenten heeft. Dat is een handige truc, bij wijze van spreken, om iemand te informeren door vraagstelling. Het zou beter zijn, mocht in het Parlement daarover een grondig debat worden gehouden en mocht voor eens en voor altijd worden vastgelegd wat wel en wat niet kan.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen!): Ik wil ingaan op het internationale punt dat u aanhaalde, op de rol van Interpol en uw ervaring daarmee.

Werkt dat systeem wel goed? Ik meen mij immers te herinneren – ik heb het echter niet voorbereid – dat er niet zo lang geleden een probleempje was met iemand die in Canada verbleef, er was veroordeeld en vervolgens met zijn Canadese veroordeling naar België was teruggekeerd. Indien ik mij goed herinner, was de informatie bij Interpol beschikbaar, maar heeft men er lange tijd hier niet veel mee gedaan. Ik moet echter zes maanden in de geschiedenis terugkeren. Ik herinner mij de details dus niet meer.

Kunt u ons echter zeggen of het systeem hier werkelijk goed werkt en goed wordt opgevolgd dan wel of het systeem voor verbetering vatbaar is?

Ik zal er meteen mijn tweede vraag aan toevoegen. Het is een vraag die ik ook aan anderen heb gesteld.

Hebt u ervaring met of kennis van het uitoefenen van druk op uzelf of op collega-politiemensen bij concrete dossiers? Indien u geen nieuwe elementen hebt toe te voegen aan wat uw collega's ter zake al hebben verklaard, dring ik niet aan op de beantwoording van die vraag. Dat laat ik dus aan u over.

Paul Van Thielen: Wat Interpol betreft, zijn er twee grote luiken in dat verhaal. Er is eerst de gegevens- en informatie-uitwisseling en de bevraging van een land aan een ander.

Als ik mij niet vergis, maar ik kan er een cijfer naast zitten, zijn 189 staten lid van Interpol. Het is

een mondiale organisatie die maakt dat wij kunnen corresponderen met een centraal bureau in bijvoorbeeld Libanon, Vietnam, enzovoort. Wij kunnen de hele wereld bereiken via de centrale bureaus in de hoofdstad van elk land.

Interpol is een correspondentiekanaal. Wij nemen inderdaad het voorbeeld dat u aanhaalt. Als Canada een Belg aanhoudt, is de kans groot dat zij ons – BCN Brussel, Bureau Central National, het Interpolbureau van Brussel – vraagt of wij die man kennen, wat zijn antecedenten zijn, enzovoort. Door die vraagstelling krijgen wij ook het bericht dat hij is aangehouden voor een of ander feit. Dat informatiekanaal werkt prima.

Het tweede deel betreft het secretariaat-generaal van Interpol. Dat is zowat de generale staf van dat orgaan. Het bevindt zich in het Franse Lyon. Daar worden de uitgewisselde gegevens verwerkt en worden die fameuze hoeken opgesteld en verspreid. Ik heb het al gehad over de rode en de groene hoeken. Er zijn er nog een aantal andere. Een fiche met een zwarte hoek gaat over niet-geïdentificeerde lijken. Men krijgt dan een fiche uit Nederland waarbij men zegt dat zij een stoffelijk overschot hebben met die beschrijving, maar er geen naam op kunnen plakken. Er zijn gele fiches over personen die verdwenen zijn. Die fiches worden op het secretariaat-generaal geconcipeerd en verzonden naar alle kanten van de wereld.

Dat tweede systeem heeft zijn beperkingen. Het werkt goed voor de rode hoeken, de aanhoudingen. Als men iemand wil aanhouden waarvan men weet dat hij in het buitenland zit, mogelijks in Zuid-Amerika, volstaat het om Interpol te vragen een rode hoek uit te zetten. Men kan dat beperken tot die regio of het mondiaal doen, en dan krijgt elk land een fiche met vingerafdrukken, een foto en de gegevens waarover wij beschikken om die persoon te kunnen traceren in het buitenland.

Dat werkt redelijk goed. Men kan er heel wat over zeggen, alles kan immers beter, maar in principe werkt dat goed. Ik heb de groene hoeken genoemd om te tonen dat er zoiets bestaat, maar eigenlijk is het meer een symbool dan de realiteit.

Mocht Dutroux nu vrijkomen, zou er een groene hoek van worden gemaakt, maar wij gaan ervan uit dat dit niet direct gebeurt en hij is misschien al wereldwijd bekend, maar binnen twintig jaar misschien niet meer. Al bij al blijft het een instrument dat nuttig kan zijn.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen!): Zitten daar ook veroordelingen in van mensen die in het buitenland veroordeeld werden en naar België vluchten? Wordt die informatie ook via Interpol meegedeeld?

Paul Van Thielen: Ja, absoluut. Dat kan een rode hoek zijn, in het geval dat die persoon voortvluchtig is.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen!): Dat was het geval met die Canadees. Nu herinner ik het mij.

Paul Van Thielen: Dat zou kunnen.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen!): Blijkbaar moet dat hier toch een tijdje blijven liggen zijn. Maar misschien wist men ook niet dat die persoon hier woonde. Enfin, soit.

Paul Van Thielen: Niets is perfect, maar ik kan mij dat schema wel indenken.

Ik kom nu tot de druk op mijzelf persoonlijk. Ik heb uiteraard niet gehoord wat er in de besloten commissievergadering gezegd geweest is. Ik kan voor mij persoonlijk heel eenvoudig en voor een publieke vergadering het volgende zeggen. Neen, ikzelf ben nooit benaderd geweest door een of ander organisme, of wat dan ook, om iets te doen dat niet mocht. Ik heb ook geen klachten binnengekregen, in alle eerlijkheid, van medewerkers die zeggen dat zij dit of dat aan de hand hebben. Die signalen zijn mij dus niet bekend.

Ik kom tot de vraag naar andere organismen die met ons een soort van protocol afgesloten hebben. Ik heb mij de volgende bedenking gemaakt. Wij hebben een protocol met Child Focus. We hebben ook een protocol met Economische Zaken rond eCops.

Wat bevat het protocol met Child Focus? Child Focus zal zeker niet filteren. Wij hebben in het protocol afgesproken wat Child Focus kan betekenen in een verdwijningszaak, zoals het maken van affiches, en hoe die procedés op elkaar afgestemd kunnen worden, wie waarvoor bevoegd is, enzovoort. Dat protocol met Child Focus is samen met de minister van Justitie ondertekend, evenals met het College van procureurs-generaal, enzovoort. Dat is dus een zuiver protocol.

Wat bevat het protocol met Economische Zaken rond eCops? Het gaat over de signalen die op de website komen. Internauten, mensen die op het

internet aan het surfen zijn, signaleren websites waar zij vragen bij hebben. Via eCops kunnen zij die sites melden. Die meldingen komen terecht bij FCCU. FCCU kanaliseert de vragen, hetzij dat ze naar Economische Zaken gaan voor vragen over de problematiek van handelspraktijken, hetzij dat de vragen over criminele feiten gaan, waarbij ze hun beslag krijgen, bijvoorbeeld in de sectie mensenhandel als het om kinderporno gaat, enzovoort. Er is dus een protocol met Economische Zaken om samen eCops te beheren. Dat is een platform waar de klachten kunnen toekomen en van waaruit ze gedispachtet worden.

Dat zijn de twee enige protocollen die ik uit het geheugen kan noemen.

La **présidente**: Il ne s'agit pas du tout du même cadre que celui du protocole dont il est question.

Renaat Landuyt (sp.a): Mijn vraag houdt verband met wat helemaal bij het begin gezegd werd in het kader van onze bezorgdheid om een eventuele aanpak van pedofilie. Na nog even onderstreept te hebben hoe zwaar eigenlijk de strafmaat is voor de feiten inzake seksueel misbruik, zeker in gezagsrelaties, zegt u dat deze misdaden zich niet lenen tot projectmatige aanpak. Wat moeten we daaronder begrijpen?

Paul Van Thielen: Dat is een citaat uit het nationaal veiligheidsplan. Ons idee was toen, bij de redactie van het nationaal veiligheidsplan, dat wat de aanslagen op de fysieke integriteit betreft, moorden, doodslag en zedendelicten, er eigenlijk preventief niet zoveel mogelijk is.

Wat bedoelen we met een projectmatige aanpak? Dan vallen we terug op de theorie van de integrale en geïntegreerde werking. Wat is de integrale en geïntegreerde werking? Dat betekent dat we integraal alle aspecten, preventie, nazorg voor de slachtoffers, repressie, opvolging van de daders, dat we heel die panoplie programmatorisch bekijken. Dat is eigenlijk het fenomeen in zijn totaliteit beschouwen en proberen globaal en integraal aan alle factoren te werken. Geïntegreerd betekent met partners, samen met partners – dat kunnen publieke of soms private partners zijn – komen tot een algemene approach.

Op het ogenblik waarop we het nationaal veiligheidsplan hebben geconcipieerd, hadden wij de overtuiging dat die projectwerking zeer goed paste voor fenomenen zoals mensenhandel, mensensmokkel, drugs, terrorisme, afvalzwendel en hormonenzwendel maar we zagen niet goed in

hoe we die techniek van de totale approach zomaar konden overplanten naar de aanslagen op de fysieke integriteit. Daarvan dachten we toen – misschien zijn de geesten nu een beetje gerijpt op dat punt – dat het dossier op zich wel prioritair was maar het fenomeen eigenlijk minder. Je kunt nergens verkopen dat je een moordzaak niet prioritair gaat aanpakken. Dat krijg je aan de straatstenen niet verkocht.

Anderzijds kwam in de categorie van de fenomenen die we dan toch prioritair gesteld hebben moord niet direct naar boven. We hebben gezegd dat de redering was dat we moord dossier per dossier bekijken en dat we vonden dat een moordzaak kwalitatief, individueel en punctueel zo goed mogelijk moest aangepakt worden maar dat we niet zagen dat we rond het fenomeen moord een totale approach moesten hebben.

Renaat Landuyt (sp.a): Als u dit toepast op het fenomeen seksueel misbruik en gezagsrelatie?

Paul Van Thielen: Er zijn mogelijkheden natuurlijk, maar of wij dat dan doen is dan weer een politieke beslissing. Dat gaan wij moeten zien. Er is nu een nieuw nationaal veiligheidsplan in de maak. Het actuele loopt tot 2011. Het is het laatste jaar van het nationaal veiligheidsplan.

Wij zijn op dit ogenblik het veiligheidsbeeld aan het opbouwen om dat nieuw nationaal veiligheidsplan op te stellen. Dat gaat dit jaar gebeuren.

Renaat Landuyt (sp.a): Het zou toch een beetje raar zijn dat er een parlementaire commissie is rond wat wij denken dat een fenomeen is of dat het fenomeen nu naar boven komt en dat men nu zou werken aan een nationaal veiligheidsplan dat zegt dat dit zich niet leent tot een projectmatige aanpak.

Paul Van Thielen: Heel het debat wijst erop dat er wel mogelijkheden zijn. Wij hebben het daarstraks over de opvolging van daders gehad. Dat is al een punt. Peter heeft een aantal dingen van preventieve aard aangekaart, Child Alert en dit soort zaken. Technisch zit er zeker materie in.

Of het bij de fenomenen gaat terechtkomen die prioritair worden gesteld en waarvan men zegt: daar willen wij nu programmatorisch iets tegenaan gooien, dat zal moeten blijken uit het debat. Dat debat is eerst technisch.

Wij zijn nu een beeld aan het maken van de totale veiligheidssituatie met alle elementen van dien en

met een poging tot vergelijking van schade en kosten. Daar zijn wij volop mee bezig. Ook qua trends, omdat het toch een plan voor vijf jaar is. Wat is de trend op het gebied van het aantal feiten? Wat is de trend op het gebied van schade voor de maatschappij? Wat is de trend op het gebied van perceptie?

Renaat Landuyt (sp.a): U mag het punt schade ook niet onderschatten. Als men de verhalen leest, veertien jaar later.

Paul Van Thielen: Ja, er zijn nieuwe elementen die duidelijk wegen.

Wij gaan technisch zeggen, aan de twee voorgedijministers, in de hoop dat wij in een volle regering zitten op het ogenblik dat wij het plan kunnen voorleggen, wat onze visie op de zaak is. Het is uiteraard een tot en met politieke beslissing om dan te zeggen: kijk, wij aanvaarden het as such. Stel dat het er niet in zit, in de hypothese dat wij komen tot een rangschikking...

Renaat Landuyt (sp.a): Dat zou erg zijn.

Paul Van Thielen: Wij kunnen altijd zien wat het geeft. Wij gaan dat zo objectief mogelijk spelen, met cijfers. Bijvoorbeeld voor perceptie kunnen wij cijfers halen uit een aantal krantenartikels, uit een aantal parlementaire vragen. Er zijn wel wat methodes om zaken te kunnen vergelijken, kwantitatief ook.

Dan zien wij wel. Het zit erbij, geen probleem. Het zit er niet bij. Het zal dan aan de twee ministers zijn om te zeggen: kijk, dit kan men niet maken, wij komen nu met een besluit van een commissie, dit is een gegeven as such.

Nu garanderen dat in het nationale veiligheidsplan de seksuele delicten voorkomen, daar heb ik niet de bevoegdheid voor op dit ogenblik.

La **présidente**: Cela dépendra de notre capacité à faire des recommandations, de notre rapport.

Olivier Deleuze (Ecolo-Groen!): Monsieur, vous avez dit que vous n'aviez jamais fait l'objet de quelque pression ou de tentative d'influence dans le cadre de quelque dossier que ce soit ou dans le cadre de quelque enquête que ce soit.

Certains de vos collègues ou subordonnés vous ont-ils dit avoir identifié des faits anormaux dans le cadre de dossiers d'abus sexuels dans une relation pastorale ou d'autorité?

Paul Van Thielen : Het echt wel enige element waarover heel wat te doen is geweest, is operatie Kelk. Over de operatie Kelk zijn heel wat zaken gezegd, ook in de media. Beweren dat er bij operatie Kelk druk is uitgeoefend, durf ik niet. Indien wij daarvan abstractie maken, is het antwoord zeker nihil. Er is echt geen enkel element. Ik zou liegen, mocht ik iets anders zeggen.

Olivier Deleuze (Ecolo-Groen!): En ce qui concerne cette opération Calice, les conversations que vous avez eues avec certains de vos collègues vous ont-elles amené à partager leur point de vue, c'est-à-dire que des choses statistiquement anormales voire anormales tout court s'étaient passées au cours de cette enquête, notamment sur la manière dont, éventuellement, certains de vos collègues avaient été approchés?

Paul Van Thielen: Ik kan alleen maar zeggen hoe ik het ervaren heb. Het verwonderde mij dat er sprake is van een vierhonderdtal dossiers die plots opdoken in de nasleep van de bekentenissen van monseigneur Vangheluwe, dat die ampleur zo groot was. Op zich was dat een verrassing voor ons en voor velen, maar ik heb niet de indruk dat ik daarmee uw vraag beantwoord.

Olivier Deleuze (Ecolo-Groen!): Vous venez de nous dire que le seul cas dont vous vous souvenez et où des collègues vous ont fait part de faits anormaux, a probablement eu lieu dans le cadre de l'opération Calice. Après avoir entendu vos collègues et conversé avec eux, avez-vous conclu que ce que ces personnes vous ont dit était quelque chose d'anormal et d'incompréhensible, sur la manière dont eux-mêmes avaient été ou non approchés?

Paul Van Thielen: Ik heb eerder een reactie gehad: weten we genoeg om daar een volledig oordeel over te kunnen hebben. Wat abnormaal lijkt voor iemand, kan een uitleg hebben als je de totaliteit van het dossier kent. Ik ben ook niet in een positie om daar de totaliteit van te kennen.

Om het in alle eerlijkheid te zeggen, ik kan geen zeer concrete disfunctie aankaarten, ook niet in de operatie Kelk, die mij zodanig eigenaardig lijkt dat ik het toch niet verdedigbaar vind, ook omdat ik niet alle gegevens heb om te oordelen natuurlijk. Je kan wel vraagtekens hebben bij bepaalde zaken, maar om dan de sprong te maken naar een conclusie dat iets een disfunctie is, of een abnormaliteit... Ik heb het altijd moeilijk om een oordeel te vormen zonder de totaliteit te kennen

van het geheel. Dat is, denk ik, gevaarlijk. Dan ben ik ook niet in een positie om vragen te stellen aan de bevoegden om te zeggen: is dat wel juist. Niet in die mate. Moest er nu echt iets flagrants zijn, dan wel.

Olivier Deleuze (Ecolo-Groen!): Non pas pour ce qui concerne l'opération en elle-même mais pour ce qui est des conversations que vous avez eues avec des collègues relatives à ce qu'ils ont interprété comme des pressions à l'occasion de ces perquisitions, vous ne pouvez pas en conclure que ce qu'ils vous ont dit décrivait une situation anormale ou pas. Vous n'avez pas d'avis sur ce point.

Paul Van Thielen: Ik zou het zeker niet in termen van druk, van pressie, van illegitieme beïnvloeding catalogeren. Er is heel wat emotie rond dat dossier. Je krijgt kritiek. Dit is in de media gekomen, dus ik kan er vrijuit over spreken. Zo is er de fameuze reactie van het Vaticaan, dat zegt dat hun bisschoppen daar zonder eten zijn gezet, en dat soort van zaken. Dat is een abnormaliteit, denk ik, want het klopte overigens niet met de realiteit. Er volgt ook geen rechtzetting vanuit dezelfde kanalen, wat toch het minimum zou kunnen zijn dat geëist kan worden van iemand die slecht geïnformeerd is, reageert op die slechte informatie, vervolgens goed geïnformeerd wordt, en dan toegeeft, met het hele plaatje voor ogen, dat de eerdere reactie gebaseerd was op verkeerde informatie. Als dat te veel gevraagd is, dan is dat in mijn ogen een abnormaliteit. Het is echter geen druk. Het is misschien in het slechtste geval een poging om te destabiliseren. Als we daar nu echt een constructie achter zien, eerder nog dan een emotionele reactie... Persoonlijk denk ik dat het eerder een emotionele reactie is dan een contrastrategie. Zelfs als het een contrastrategie zou zijn, dan is dat een zaak waarin misschien getracht wordt onze onderzoekers te bekritisieren op illegitieme gronden, omdat hetgeen daar gezegd werd, namelijk dat zij daar zonder eten gezeten hebben, gewoonweg niet waar is. De minister van Justitie heeft dat rechtgezet. Daarmee was de zaak ook voor ons duidelijk. Misschien zou een rechtzetting vanuit het Vaticaan nog beter geweest zijn, natuurlijk.

La **présidente**: J'aimerais que, dans vos questions, vous ne trahissiez pas ce que d'autres ont pu dire à huis clos.

Carina Van Cauter (Open Vld): Met betrekking tot de afspraak die is gemaakt tussen de commissie-Adriaenssens en het College van

procureurs-generaal en vervolgens de aanduiding van een federale magistraat, eerder dan de gerechtelijke politie, om de klachten te ontvangen, hebt u daar een mening over? Vindt u het normaal dat deze afspraken werden gemaakt en dat de beoordeling over het al dan niet vervolgen van of de vervolging mogelijk maken van een bepaald misdrijf overgelaten werd aan de commissie eerder dan aan de bevoegde parketmagistraat? Vindt u dat normaal of vindt u dat geen eigenaardigheid?

Hetzelfde met betrekking tot het tweede aspect. Van waar komt dat?

Paul Van Thielen: Begin juni heeft de federale procureur mij persoonlijk ingelicht van het feit dat er iets in de maak was, in samenspraak met de minister van Justitie, het College van procureurs-generaal en zijn ambt, de federale procureur. Dat handelde over de dossiers die in tussentijd binnenkwam bij de commissie, de bekentenis van monseigneur Vangheluwe was eind april, zes weken na die bekentenis, zitten wij eigenlijk in de tsunami van dossiers die de bekentenis teweeg heeft gebracht.

Wat de federale procureur mij daarover heeft gezegd, is dat hij aangesproken is geweest om een coördinerende rol te spelen, de rol die hij u begin oktober heeft uitgelegd. Wat hij begin juni heeft gezegd. Ik heb in mijn archief gekeken. Dat moet ongeveer 3 of waarschijnlijk 2 juni zijn. Waarom zeg ik dat? Omdat ik gecorrespondeerd heb met mijn directeur Criminaliteit tegen de personen, de heer Claude Fontaine, over het volgende.

Eerst misschien het verhaal dat de heer Delmulle mij brengt. Hij zegt: "Er is een afspraak in de maak. Ik heb mij daar verbonden aan een coördinerende opdracht. De dossiers zouden mij worden toegestuurd vanaf nu tot in augustus". Hij sprak toen al van een 400 dossiers, overwegend Vlaamse dossiers. Hij had als taak te bepalen welk parket er bevoegd was, *ratione loci* eigenlijk.

In se was de afspraak de verblijfplaats van de dader, in de mate dat hij nog leeft, de plaats van het actueel verblijf van de dader.

Hij zei mij dat onder andere omdat hij toen al met het idee speelde, dat is pas gerealiseerd eind september, om iemand van de politie te vragen om dat onderzoekswerk bij hem te komen doen.

In die zin heb ik op 3 juni 2010 's ochtends met mijn centrale directeur gecorrespondeerd, om

hem een eerste waarschuwing te geven dat de vraag eraan kwam. “Het zou kunnen dat men aan u vraagt – eigenlijk vraagt men het aan mij – om iemand te zoeken. Ik denk echter in de eerste plaats aan u om iemand te detacheren naar het federaal parket om hem daarin bij te staan.”

Operatie-Kelk is gepasseerd. Wij zijn dan al eind juni 2010. De zomermaanden gaan eroverheen. In september 2010 komt hij terug met dat idee. Hij zegt dat de zaken geëvolueerd zijn en dat de minister nu heeft gevraagd om nieuwe klachten bij federaal magistraat Lieve Pellens te laten toekomen. Ik herstart het idee om de coördinatie op mijn niveau te verwezenlijken, zegt de federale procureur, en met name de opzoekingen te doen in het Rijksregister, in onze databanken en in de databanken van de rechtbanken, wat REATPI of rechtbank eerste aanleg – tribunal de première instance wordt genoemd. Dat is dus een databank. Dat werk zou door iemand moeten gebeuren.

Wij hebben dan ook eind september 2010 iemand gedetacheerd.

Op zich is dat geen abnormaliteit. Het zou pas een abnormaliteit zijn, mocht er een filter zijn geplaatst tussen de verstrekker van de dossiers en Justitie. Als de commissie bij wijze van spreken 400 dossiers bezit en zij stuurt 250 dossiers door, waardoor Justitie op de overige 150 dossiers geen zicht heeft, dan zitten we met een probleem.

(...): (...).

Paul Van Thielen: Zo is het mij niet verteld.

Carina Van Cauter (Open Vld): (...) 400.

Paul Van Thielen: De bedoeling was wel om tussen half juni en augustus 2010 de dossiers door te geven. Ik heb niet begrepen dat zij van tien of twaalf dossiers zouden spreken.

Carina Van Cauter (Open Vld): (...) van het College van procureurs-generaal was dat de commissie kon beslissen welke dossiers zij aan het parket zou bezorgen. In die zaken stelde professor Adriaenssens dat, wanneer hij vaststelde dat er verjaring was, de dossiers niet meer werden doorgespeeld, wat uiteindelijk een hinderpaal is voor zij die daartoe bevoegd zijn, verjaringstermijnen moeten uitzetten en een tijdslijn van de feiten moeten reconstrueren om na te gaan wanneer het begin en het einde van de termijn is. Indien iemand niet over alle feiten beschikt, kan hij het dossier absoluut niet op een

ordentelijke manier afhandelen. Dat is dus een probleem.

Het is ook niet aan een privépersoon om te beslissen of een dossier al dan niet verjaard is en ook of de feiten al dan niet daadwerkelijk onder de kwalificatie van seksueel misbruik vallen.

Ik zal voor mijzelf spreken. Persoonlijk had ik met een dergelijke houding een probleem en zette ik er een vraagteken achter. Wat ik nu van u heb gehoord, is dat de minister van Justitie de federale parketmagistraat heeft aangeduid om de klachten te ontvangen.

Paul Van Thielen: ... om te coördineren.

Carina Van Cauter (Open Vld): ... om te coördineren. .

Paul Van Thielen: ... om ze bij wijze van spreken te dispatchen en de dossiers op de juiste plaats te brengen.

Carina Van Cauter (Open Vld): Dat is ook gebeurd op expliciete vraag van de minister van Justitie?

Paul Van Thielen: Ik meen mij te herinneren dat de federaal procureur inderdaad gewag maakte van een gesprek tussen het College van procureurs-generaal en de minister.

Carina Van Cauter (Open Vld): We weten dat het een initiatief is dat de coördinatie of de afspraak tussen de commissie en de PG's heeft opgesteld maar we wisten niet – of ik wist althans niet – dat ook de aanstelling van mevrouw Pellens gebeurd is op vraag van de minister.

Paul Van Thielen: Dat weet ik niet.

La **présidente:** Il y a donc deux moments: d'abord, le moment où la commission Adriaenssens existe encore; un protocole d'accord est alors conclu avec le ministre et M. Delmulle, magistrat fédéral, coordonne les dossiers. Ensuite, le deuxième moment, l'opération Calice, à propos duquel je voulais vous poser une question.

À partir du début de l'opération Calice, à propos de laquelle vous venez de nous parler d'une désignation, Mme Pellens est nommée pour recevoir les plaintes en direct, et non plus via le filtre de la commission Adriaenssens. La question que tout le monde se pose est de savoir pourquoi est-ce un magistrat du parquet qui reçoit les

plaintes en direct?

Est-ce auprès de cette magistrate que l'on vous a demandé de détacher quelqu'un pour réaliser les enquêtes préliminaires?

Paul Van Thielen: Oui, absolument.

La **présidente:** Et vous aviez pensé à votre directeur?

Paul Van Thielen: Oui, au directeur Criminalité contre les personnes (DJP).

La **présidente:** Est-ce bien ces deux moments-là?

Paul Van Thielen: Pour le deuxième moment, honnêtement, je n'ai pas de date bien précise. Mais, fin septembre, on détache ce collègue chez Mme Pellens – c'est clair –, à la demande du procureur fédéral, et en vue de ce dispatching afin d'aider le procureur fédéral à bien déterminer le parquet compétent en fonction des règles établies.

La **présidente:** Et par rapport à M. Delmulle, on ne vous avait pas demandé de détacher quelqu'un de la cellule DJP?

Paul Van Thielen: Si. Retournant au mois de juin, il m'a annoncé qu'il avait l'intention de demander de détacher quelqu'un (même scénario) pour faire ce travail. Seulement, cela n'a pas été fait, notamment dû à l'opération Calice: les dossiers étant saisis, il n'y avait plus de flux. Là, il était coincé.

Au moment où le ministre a dit: le point de contact... On peut discuter longtemps si c'est normal: pourquoi la commission ne s'adresse-t-elle pas à la police locale? J'ai deux choses à dire à ce propos.

Ik zal het in het Nederlands vertellen, dat is voor mij toch iets gemakkelijker.

Een. De overgrote meerderheid, misschien zelfs de totaliteit van die dossiers, is nooit bij ons geweest voordien. Had de commissie-Adriaenssens niet bestaan, dan hadden we die dossiers niet, sorry. De overgrote meerderheid van die dossiers hadden we niet, had de commissie-Adriaenssens niet bestaan. Zo simpel is het.

Eigenlijk zijn wij toch slecht geplaatst om te bekritisieren dat een commissie succes heeft met het samenbrengen of opvangen van slachtoffers die al jaren met een gewetensprobleem zitten.

Wie zijn wij, een instituut dat kennelijk misschien niet vertrouwd geweest is, of god weet welke reden – de uitdrukking is misschien niet goed geplaatst – heeft de slachtoffers geïnspireerd om niet bij ons te komen gedurende tientallen jaren. En dan zouden wij kritiek moeten hebben op een commissie die daar wel in slaagt?

Twee. Het tweede ding is de parallel met de vertrouwensartsen. Het is eigenlijk toch wel dagelijkse kost dat een vertrouwensarts een crimineel feit ontdekt en met het gewetensprobleem zit: ga ik daarmee naar justitie of niet. De wettekst, ik denk dat het 458bis is, zegt dat hij mag, hij kan, maar hij moet niet. Eigenlijk wordt daar een zeer zware verantwoordelijkheid gezet op het hoofd van de vertrouwensarts. Die krijgt een slachtoffer binnen van een incestzaak. Dat slachtoffer roept en schreeuwt dat hij daar absoluut niet mee naar justitie mag gaan. Daar is misschien nog een tweede kind in dat gezin, van nog jongere leeftijd, van hetzelfde geslacht, een risico op een tweede slachtoffer. Dat zijn de dingen die in zijn hoofd spelen en die zeggen: ik ga naar justitie of ik ga niet naar justitie. Hij heeft daarin een vrijheid, maar eigenlijk heeft hij daar in de allereerste plaats een verantwoordelijkheid.

Ik kan me voorstellen dat een parallel kan getrokken worden met de dossiers in de commissie-Adriaenssens, in die zin dat het zou kunnen dat er slachtoffers zijn die naar die commissie gegaan zijn vanuit de overtuiging dat, bij wijze van spreken, als ze dat van Vangheluwe in orde gebracht hebben, ze er eigenlijk toch wel in beginnen te geloven. Dat zal ongeveer wel een beetje de redenering geweest zijn van nogal wat slachtoffers, maar die ook weer tegelijkertijd zeggen: met dat parket in dat arrondissement, om die en die reden heb ik er absoluut geen goesting voor om mijn verhaal te brengen. Dan zitten we in een soortgelijk probleem toch wel, een gewetensprobleem van iemand.

Het vervelende van de zaak is dat die commissie werkt in opdracht van enzovoort. Daar zit een element. Velen zullen zeggen dat daar nog de factor instituut beschermen speelt en als het niet het instituut beschermen is, is het de priester beschermen. Dat mag niet de redenering zijn. Ik had duidelijk de indruk, toen de federaal procureur mij begin juni het probleem bracht, dat wij inderdaad die dossiers gingen krijgen.

La **présidente:** D'un côté, il y a la victime qui ne veut pas parler. Je rappelle qu'une victime peut rester anonyme.

D'un autre côté, il y a la protection de la société. Le rôle des services publics, de la police, du ministère public est de protéger la société.

Paul Van Thielen: Absolument.

La **présidente:** Vous avez dit qu'il y avait un risque de récidive puisqu'il y avait deux enfants dans la famille. Dans ce cas, le médecin n'a pas à se poser de questions. Il doit plutôt faire en sorte qu'il n'y ait pas de seconde victime.

Cela dit, nous ne critiquons pas la commission Adriaenssens en tant que telle. Nous ne critiquons pas M. Adriaenssens à qui les victimes ont fait confiance. Nous nous interrogeons quant à l'indépendance d'une justice qui a signé un protocole d'accord dans un cadre particulier avec une institution particulière.

Par ailleurs, seuls 14 dossiers ont été transmis. M. Adriaenssens a déclaré ici, à deux reprises, que même si les abuseurs étaient identifiés, s'il estimait que les faits étaient prescrits, même si l'abuseur était en aveu, il ne dénonçait pas les faits. Il en va, à un moment donné, de la responsabilité du ministère public, d'un service public de protéger la société et de vérifier que la personne en aveu n'est pas susceptible de récidiver.

Telles sont les questions essentielles que nous nous posons. Il ne faut pas se tromper de débat. Il n'est pas question ici – je répète – de critiquer M. Adriaenssens et sa commission. Nous parlons d'un protocole d'accord, d'un "filtrage" et de personnes qui sont en aveu et qui ne font pas l'objet d'une instruction.

Pour répondre à vos propos, ce n'est pas de cette manière que nous envisageons nos travaux. En tout cas, ce n'est pas de cette façon que nous procédons depuis le début de cette commission, à savoir le mois d'octobre.

Paul Van Thielen: Ik heb het moeilijk in de positie waarin ik mij bevind, ook omdat ik niet bij die onderhandelingen heb gezeten, laat dat duidelijk zijn. Ik heb niet de discussie meegemaakt die de basis heeft gevormd. Ik heb dus niet alle kaarten in handen.

U hebt al de procureur-generaal van Gent gehoord, evenals de federale procureur. Ik denk dat zij goed geplaatst zijn om u de antwoorden te bieden op de vragen die u stelt. Die antwoorden zullen u de mogelijkheden bieden om te oordelen over het procédé, het legaal karakter ervan en wat

dan ook.

La **présidente:** Bien sûr! Nous savons que vous n'étiez pas présent lors des négociations par rapport au protocole et que, dès lors, ce n'est pas du tout de votre responsabilité.

Marie-Christine Marghem (MR): Qui vous a dit que tous les dossiers de la commission vous seraient transmis?

Paul Van Thielen: Personne ne me l'a dit explicitement. Ik ging van die thesis uit. Laat het mij zo zeggen: ik had geen reden om te twijfelen dat...

Marie-Christine Marghem (MR): C'est bien là le problème et je remercie la présidente pour sa remarque. Vous avez cru, en toute spontanéité, selon vos critères professionnels, que forcément l'ensemble des dossiers allaient vous être transmis, *quod non*.

Paul Van Thielen: Nu, voor de dertien moet u de timing goed bekijken. U zal intussen de gegevens wel hebben in de tijdlijn. Ik kan mij echter voorstellen dat het protocol op datum x gevallen is en dat de operatie Kelk met de inbeslagname iets erna kwam, zodanig dat men eigenlijk niet de tijd heeft gehad om de transmissie te doen. Dat zal ongetwijfeld gespeeld hebben.

Carina Van Cauter (Open Vld): ...operatie Kelk overgemaakt.

Paul Van Thielen: Het zijn dus nog andere dan diegene die bij ons in beslag genomen zijn. Goed, dan moest het nog starten bij wijze van spreken. Ik bedoel, de intentie was er.

Carina Van Cauter (Open Vld): ...de dossiers over te maken nadat ze in beslag genomen waren?

Paul Van Thielen: Dat durf ik niet zeggen. Ik zou eigenlijk niet weten hoe. Er zijn er ongetwijfeld nieuwe bijgekomen. Het lijkt mij gewoon materieel onmogelijk dat de dossiers die in beslag genomen zijn, het voorwerp uitmaken van een tweede transmissie. Ofwel liggen ze bij de in beslag genomen stukken van de operatie Kelk en dan liggen ze daar, ofwel kunnen ze nog doorgezonden worden. De twee kan niet, dat is pure mathematiek. Ik denk dat er nieuwe dossiers zijn binnengekomen die dan wel het voorwerp hebben uitgemaakt van een transmissie, denk ik.

La **présidente:** Il me semble que le tour des

questions a été fait. Je remercie M. Van Thielen pour sa patience et sa disponibilité à répondre à toutes nos questions, malgré l'heure tardive. Étant donné que vous êtes le patron de toutes les personnes que nous avons entendues aujourd'hui, je puis vous dire franchement que ces auditions pourront nous aider à formuler des recommandations car elles ont été fort concrètes. C'était important pour nos travaux. Je vous en remercie.

La réunion publique de commission est levée à 22.40 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 22.40 uur.